

5-M
உ
சிவமயம்

மாணிப்பாய் மகளிர் கல்லூரி

தோத்திரப் பாடல்கள்

1968

உ
சிவமயம்

அருட் பெருஞ்சோதி அருட் பெருஞ்சோதி
தனிப் பெருங்கருணை அருட் பெருஞ்சோதி.

சற்குரு நாதா சற்குரு நாதா
சன்மார்க்க சங்கம் தலைக்க அருள் தாதா.

முன்னவனே யானை முடித்தவனே முத்திநலஞ்
சொன்னவனே தூய்மைச் சுகத்தவனே — மன்னவனே
சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையெஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின்தாள் சரண்.

உ
சிவமயம்

தோத்திரப் பாடல்கள்

1

தேவாரம்

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போதும் முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்தூவி ஐம்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போது மினியாளை என்மனத்தே வைத்தேனே.

திருவாசகம்

ஒருவனே போற்றி யொப்பிலப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனே போற்றி யெங்கள் கோமழக் கொழுந்தே
போற்றி
வருகவென் றென்னை தின்பால் வாங்கிட வேண்டும்
போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி தமிழனேன் றனிமை
தீர்த்தே.

புராணம்

ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவிலா அளவுமாகிச்
சோதியா யுணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமா யானுமாகிப்
போதியா நிற்குந்தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி
போற்றி.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுனைப்
பற்றியே மாதிருப்
முத்தலா மாறெனைப்
முத்தியே சேர்வதற்
உத்தமா தானசற்
ஒப்பிலா மாமணிக்
வித்தகா! ஞானசத்
வெற்றிவே லாயுதப்

பலகாலும்
புகழ்பாடி,
பெருவாழ்வின்
கருள்வாயே;
குணர்நேயா!
கிரிவாசா!
திநிபாதா!
பெருமானே!

2

தேவாரம்

எல்லையில் புகழெம்பிரான் எந்தை
தம்பிரா னென்பொன் மாமணி
கல்லையுந் திவளம் பொழிந்திழி
காவிரிய தன் வாய்க்கரை
நல்லவர் தொழதேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூறிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
வல்லவா உரைநான் மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

திருவாசகம்

செம்மை நலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேளை
மும்மை மலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சினிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளிய வாரூர் பெறுவார் அச்சோவே.

புராணம்

நல்ல சொற்பொரு னானும் நடாத்தவும்
எல்லை காணரும் பேரின்பம் எய்தவும்
வெல்லும் யாளை முகத்தினை மேவிவாழ்
வல்லபைக் குரியாளை வழத்துவாம்.

தீருப்புகழ்

இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும்	எழில் நீறும்
இலங்கு நூலும் புலியத ளாடையும்	மழுமானும்
அசைந்த தோடும் சிரமணி மாலையு	முடிமீதே
அணித்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய	குருநாதா
உசந்த ரூரன் கிளையுடன் வேரற	முனிவோனே
உகந்த பாசக் கயிரெடு தூதுவர்	நலியாதே
அசந்த போதென் றுயர்கெட மாமயில்	வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய	பெருமாளே .

3

தேவாரம்

நீறு தாங்கிய திருநுத லாளை
 நெற்றிக் கண்ணை நிரைவளை மடந்தை
 கூறு தாங்கிய கொள்கையி னாளைக்
 குற்றம் இல்லியைக் கற்றையஞ் சடைமேல்
 ஆறு தாங்கிய அழகளை அமரர்க்
 கரிய சோதியை வரிவரால் உகளும்
 சேறு தாங்கிய திருத்தினை நகருள்
 சிவக்கொழுந்தினைச் சென்றடை மளமே.

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்ட நீ அருளிலையானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்றருள் புரியாயே.

புராணம்

பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி பசும்பொன்மா மயிலாய்
முன்னிய கருணையாறு முகப்பரம் பொருளே போற்றி
கன்னியர் இருவர் நீங்காக் கருணை வாரிதியே
என்னிரு கண்ணே கண்ணுளிருக்கு மாமணியே
போற்றி

திருப்புகழ்

இருவினையின் மதிமயங்கித்
எழுநரகிலுழலு நெஞ்சுந்
பரமகுரு அருள்நினைந்திட்
பரவுதரிசனையை யென்றெற்
தெரிதமிழை யுதவு சங்கப்
சிவனருளு முருகசெம்பொற்
கருணைநெறி புரியுமன்பர்க்
கனகசபை மருவுகந்தப்

— திரியாதே
— றலையாதே
— குணர்வாலே
— கருள்வாயே
— புலவோனே
— கழலோனே
— கெளரியோனே
— பெருமானே .

4

தேவாரம்

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமைப் பங்கள் திருவாலவாயான்

திருநீறே.

திருவாசகம்

அன்றே யென்றன் ஆவியும்
உடலும் உடைமை யெல்லாங்
குன்றே அனையாய் யென்னையாட்
கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூறெனக் குண்டோ
எண்டோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
நானே இதற்கு நாயகமே.

புராணம்

உலகெலா முணர்ந் தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணரியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

தீருப்புகழ்

திமிர வுததி யனைய நரக	
ஜெனன மதனில்	விடுவாயேல்
செவிடு குருடு வடிவு குறைவு	
சிறிது மிடியும்	அணுகாதே
அமர வடிவு மதிக குல்மு	
மறிவு நிலையும்	வரவேநின்
அருள தருளி எனைய மனதோட	
டிமை கொளவும்	வரவேணும்
சமர முகவேல் அசுரர் தமது	
தலைக ளுருள	மிகவேநின்
சலதி யலற நெடிய பதலை	
தகர அயிலை	விடுவோனே
வெமர வணையில் இனிது துயிலும்	
விழிகள் நளிநன்	மருகோனே
மிடறு கரிய குமரர் பழனி	
விரவு மலர்ப்	பெருமானே.

தேவாரம்

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தமத யானையுரி போர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெனும் பணிவான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

திருவாசகம்

புகவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயான் மறைபோலுங் காணோட
புகவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவ நெவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.

புராணம்

புன்னெறிய தளிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி
மேலாம்.
நன்னெறி யொழுகச் செய்து நவையறு காட்சிநல்கி
என்னையும் அடியனாக்கி இருவினை நீக்கி யாண்ட
பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல் பாதபங்கயங்கள்
போற்றி.

தீர்ப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகன் — அடிபேணிக்
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவர்
கற்பகம் எனவினை — கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய — மதயாளை
மத்தள வயிறளை உத்தமி புதல்வளை
மட்டவிழ் மலர்கொடு — பணரிவேளே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய — முதல்வோளே
முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த — அதிதீரா
அத்துயர் அதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புனம் அதலிடை — இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகளை
அக்கண மணமருள் — பெருமானே.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்

மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக்கா வுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சுங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட வருவ மென்கொலோ.

மாதர்மடப் பிடியும் மட அன்னமும் அன்னதோர்
நடையுடை மலைமகள் துணையென மகிழ்வார்
பூததி னப்படைநின் றிசை பாடவும் ஆடுவர்
அவர் படர் சடைந்நெடு முடியதொர் புனலர்
வேதமொ டேழிசைபா டுவர் ஆழ்கடல் வெண்திரை
இரைந் நுரை கரை பொரு துனிம்மிநின்றயலே
தாதவிழ் புன்னை தயங்கு மலர்ச்சிறை வண்டறை
எழில் பொழில் குயில் பயில் தநமபுரம் பதியே.

வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரியுரி போர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிசூழல் உமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற் றூரில்
அடிகளிவ் வழிபோந்த அதிரயம் அறியேனே.

புராணம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞானசம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

திருநாவுக்கரசு கவாமிகள் தேவாரம்

மாதர்பிறைக் கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும்
பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவாரவர்பின்
புகுவேன்
யாதும் சுவடு படாமல் ஐயாறடைகின்றபோது
காதல் மடப் பிடியோடும் களிந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேன் அவர்திருப் பாதங் கண்டறியாதன
கண்டேன்.

தூண்டு கடரனைய சோதி கண்டாய்
தொல் அமரர் சூளாமணிதான் கண்டாய்
காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்
கருதுவார்க் காற்ற் ளளியான் கண்டாய்

வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்
மெய்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்
மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்
மறைக் காட்டுறையும் மனாள் தானே.

பண்ணினேர் மொழியாளுமை பங்கரோ
மண்ணினார்வலஞ் செய்மறைக் காடரோ
கண்ணினால் உமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ணமாகத் திறந்தருள் செய்மினே.

புராணம்

இடையரூப் பேரன்பும் மழைவாரு
மிணைவிழியு முழ வாரத்தின்
படையரூத் திருக்கரமுஞ் சிவபெருமான்
திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சும்
நடையரூப் பெருந்துறவும் வாஃசப்
பெருந்தகைதன் ஞானப் பாடல்
தொடையரூச் செவ்வாயும் சிவவேடப்
பொலிவழகுந் துதித்து வாழ்வாம்.

சுந்தரமூர்த்தி கவாமிகள் தேவாரம்

மற்றொரு துணையினி மறுமைக்கும் காணேன்
வருந்தலுந் தேன்மற வாவரம் பெற்றேன்
சுற்றிய சுற்றமும் துணையென்று கருதேன்
துணையென்று நான்தொழப் பட்ட ஓண்கடரை
முத்தியும் ஞானமும் வானவர் அறியா
முறைமுறை பலபல நெறிகளும் காட்டிக்
கற்பனை கற்பித்த கடவுளை அடியேன்
கழுமல வளநகர்க் கண்டு கொண்டேனே.

மறைகளாயின நான்கு மற்றுள பொருள்களு
மெல்லாம்
துறையுந் தோத்திரந் திறையுந் தொன்மையு
நன்மையு மாய
அறையும் பூம்புன லானைக் காவுடையாதியை நாளுந்
இறைவனென்றடி சேர்வா ரென்மையு மாளுடையாரே.

பேருரார் ஆயிர மும்உடையானை
பேசினுந் பெரிதும் இனி யானை
நீரூர் வார்சடை நின்மலன் தன்னை
நீரூர் நின்றுகத் திட்டி ரானை

ஆரூன் அடி காண்பதற் கன்பாய்
 ஆதரித் தழைத்திட்ட இம்மாலை
 பாரு ரும்பர வித்தொழ வல்லார்
 பத்தராய் முத்தி தாம்பெறு வாரே.

புராணம்

ஓருமணத்தைச் சிதைவு செய்து பல்வழக்கிட்
 டாட்கொண்ட வவனைக் கொண்டே
 இருமணத்தைக் கொண் டருளிப் பணிகொண்
 டவல்லாள னெல்லா முய்யப்
 பெருமணச்சீர் திருத்தொண்டத் தொகை விரித்த
 பேரருளின் பெருமா னென்றுந்
 றிருமணக்கோ லப்பெருமாள் மறைப் பெருமா
 னெமதுகுல தெய்வ மாமால்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டார்
 விழுப்பொருளேயுன தொழப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத்தே வந்து வாழச் செய்தானே.
 வண்திருப் பெருந்துறையாய் வழியடியோம்
 கண்ணகத்தே நின்று களிதரு தேனே
 கடலமுதே கரும்பே விரும்படியார்
 எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெருமான் பள்ளியெழுந் தருளாயே.

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
 சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
 அந்த மொன்றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாதுநீ பெற்ற தொன்றென்பால்
 சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
 யான் இதற்கிலனோர் கைம்மாறே.

உம்பர்கட்கரசே ஒழிலற நிறைந்த
 யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
 வம்பெனப் பழத்தென் குடிமுழு தாண்டு
 வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
 செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
 செல்வமே சிவபெருமானே
 எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

புராணம்

பூழியர் கோன்வெப் பொழித்த புகலியர் கோன்கழல்
 போற்றி
 ஆழிமிசைக் கன்மிதப்ப அணைந்த பிரான் அடிபோற்றி
 வாழிதிரு நாவலூர் வன்ருண்டர் பதம் போற்றி
 ஊழிமலி திருவாத ஆரர்திருத் தாள்போற்றி.

நேவி துதி

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி
 புராந்தகி திரியம்பகி யெழிற்
 புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகஸ்தரள
 புட்பமிசை வீற்றிருக்கும்
 நாரணி மனாத நாயகி குணாதீத
 நாதாந்த சக்தி என்றுன்
 நாமமே யுச்சரித் திருமடியார் நாமமே
 நானுச் சரிக்க வசமோ
 ஆரணி சடைக்கடவுள் ஆரணி யெனப்புகழ்
 அகிலாண்ட கோடி யின்ற
 அன்னையே பின்னையும் கன்னியென மறைபேசும்
 ஆனந்த ரூப மயிலே
 வாரணி யுமிருகொங்கை மாதர் பகீழ் அங்ஸைபுகழ்
 வளமருவு தேவை யரசே
 வரைராசனுக் கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
 வளர்காதலிப் பெண் உமையே. 1.

சித்தம் தெளிந்திடும் செய்வினை யாவும் திருத்தமுறும்
 நித்தம் மறிந்தெழு செல்வமும் தங்கி நிலைபெறும்நல்
 முத்தர்க் குரிய பெரும் பதம் வாய்க்கும் இம்முதுலகில
 பக்தர்க் கருளும் திருமகள் பாதம் பணிபவர்க்கே. 2.

தாவறு முலகொலாந் தந்த நான்முகத்
தேவுதன் துணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதோ றிருந்திடும் நலங்கொள் வாணிதன்
பூவடி முடிமிசைப் புனைந்து போற்றுவாம்.

3.

வாணி வணக்கம்

1

வாணி சரஸ்வதியே — நல்
வாக்கின் அதிபதியே
ஞானக் கலை மதியே — இன்ப
நாட்டம்வைத் தாள்ததியே.

தாமரை வாழ்பவளே — சங்கத்
தமிழினிற் தோய்பவளே
நாமகள் பாரதியே — மெய்ஞ்
ஞானப் பொற்சாரதையே.

வெள்ளி நிறத்தினளே — தமிழ்
வினைக் கரத்தினளே
முல்லைச் சிரிப்பினளே — ஒளி
முத்துச் சரத்தினளே.

மின்னற் கொடியிடையாய் — ஒளி
வீசும் எழிலுடையாய்
கன்னல் மொழியுடையாய் — கவிக்
காத்த விழியுடையாய்.

ஓதப் பயிலுவிப்பாய் — மனத்
துள்ளே உணரவைப்பாய்
மாதவர் நாவிருப்பாய் — நான்
மறைகள் விரித்துரைப்பாய்.

எண்ணத் திளிப்பவளே — புவி
எங்குந் தொனிப்பவளே
வண்ணக் கலைமகளே — என்
வாக்கில் அமர்ந்தருளே.

சக்தி வணக்கம்

2

சக்தி ஓம் ஜெய சக்தி ஓம் சிவ
சக்தி ஓம் தவ சக்தி ஓம்
சக்தி ஓம் நவ சக்தி ஓம், விஸ்வ
சக்தி ஓம், சுத்த சக்தி ஓம்!

(சக்தி)

மூல குண்டலி சக்தி ஓம், ஜுகன்
மோக னும்ருத சக்தி ஓம்;
நீல கண்டித சக்தி ஓம் — சத்ய
நித்ய தத்துவ சக்தி ஓம்! (சக்தி)

வீர்ய, தாத்திக சக்தி ஓம் — ஜய
விஜய சாத்விக சக்தி ஓம்
கார்ய காரண சக்தி ஓம் — சிவ
காந்த சாந்தநற் சக்தி ஓம்! (சக்தி)

துஷ்ட நிக்ரக சக்தி ஓம் — சுயந்
சோதி மாதவ சக்தி ஓம்;
சிஷ்ட ரட்சக சக்தி ஓம் — ஜய
சியாம சுந்தர சக்தி ஓம்! (சக்தி)

பொங்கு மங்கள் சக்தி ஓம் — பரி
பூர்ண ஞானசிற் சக்தி ஓம்
தங்கும் ஐந்தொழிற் சக்தி ஓம் — ஜீவ
சர்வ தாரக சக்தி ஓம்!

3

அன்பே சிவமாய் அணைப்பாள் நம்மை
அன்னை பராசக்தி
ஆறுதல் சொல்லி அமுதம் பொழிவாள்
அன்னை பராசக்தி

இப்புவி யின்பம் வேண்டா மென்பாள்
அன்னை பராசக்தி
ஈடில்லாத சாக்ஷியாய் நிற்பாள்
அன்னை பராசக்தி.

உயர்வு தாழ்வு ஒன்றும் பாராள்
அன்னை பராசக்தி
ஊக்பம் இருந்தால் போதும் என்பாள்
அன்னை பராசக்தி
எங்கும் நிறைந்த ஜோதியாயிருப்பாள்
அன்னை பராசக்தி
ஏகாக்ஷரமாய் எங்குமே நிற்பாள்
அன்னை பராசக்தி
ஐங்கரநாதனை ஆதியில் தந்தாள்
அன்னை பராசக்தி
ஓட்டியாண பீடத்தி லமர்வாள்
அன்னை பராசக்தி.

ஓம் என்றாலே ஓடியும் வருவாள்
அன்னை பராசக்தி
ஓளவை யெனவே அவனியில் வந்தாள்
அன்னை பராசக்தி

ஓம் ஓம் ஓம்மென்றாலே
அன்னை பராசக்தி
ஓமென்றாலே ஓடியும் வருவாள்
அன்னை பராசக்தி
ஓம் ஓம் ஓமென்றாலே
அன்னை பராசக்தி
ஓமென்றாலே உருவில் வருவாள்
அன்னை பராசக்தி.

4

அம்பப் பரமேஸ்வரி அகிலாண்டேஸ்வரி
ஆதி பராசக்தி ஆண்டருள்வாய்
அம்பப் பரமேஸ்வரி தேவி மகேஸ்வரி
அன்ன பூர்ணேஸ்வரி ஆண்டருள்வாய்
அம்பப் பரமேஸ்வரி ஸ்ரீபுவனேஸ்வரி
ஸ்ரீலலிதேஸ்வரி ஆண்டருள்வாய்
அம்பப் பரமேஸ்வரி ராஜராஜேஸ்வரி
ஆனந்த ரூபினி ஆண்டருள்வாய்.

முருகன் சூத்ரி

முருகன் தனிவேல் முனிநங் குருவென்
றருள் கொண்டறியார் அறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றெழியன் றென நின்றதுவே.

கருதா மறவா நெறிகா ணவெனக்
கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரகு ரவி பாடணனே.

2.

விழிக்குத் துணை திரு மென்மலர்ப் பாதங்கள்
மெய்மைகுன்று
மொழிக்குத் துணை முருகா எனும் நாமங்கள்
முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணை அவன் பன்னிரு தோழும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலும் செங்கோடன்
மயூரமுமே 3.

முருகன் நாமாவளி

1

அன்புமலர் சூட்டி நின்றேன்	வெற்றிவேலா
	— என்றன்
அகமலரில் எழுந்தருளாய்	வெற்றிவேலா.
ஆனைமுகன் தம்பிரரே	வெற்றிவேலா
	— றீ
ஆறுபடை வீடுடையாய்	வெற்றிவேலா.

இன்னிசையால் போற்றுகின்றேன்	வெற்றிவேலா
	— என்றன்
இதயமலர் வீற்றிருப்பாய்	வெற்றிவேலா.
ஈசனுமைப் பாலகனே	வெற்றிவேலா
	— இன்ப
ஈறில்லாத பதமருள்வாய்	வெற்றிவேலா.
உன்பதத்தில் சரண்புகுந்தேன்	வெற்றிவேலா
	— என்றன்
உள்ளமதை ஏற்றருள்வாய்	வெற்றிவேலா.
ஊக்கமுடன் உணைத்துதிக்க	வெற்றிவேலா
	— ஞான
ஊற்றெனக்குத் தந்தருள்வாய்	வெற்றிவேலா.
எப்பொழுதும் ஏத்துகின்றேன்	வெற்றிவேலா
	— அன்பாய்
எனை அணைத்துக் காத்தருள்வாய்	வெற்றிவேலா.
ஏறுமயில் வாகனனே	வெற்றிவேலா
	— இன்ப
ஏகாந்தம் தந்தருள்வாய்	வெற்றிவேலா.
ஐயாகவாமி நாதகுரு	வெற்றிவேலா
	— கந்தா
செய்யகுமரா சேவற்கொடியாய்	வெற்றிவேலா.

ஒருமையுடன் முருகநாமம்

உருகிப்பாட அருள்புரிவாய்

ஒங்காரத் துள்ளொளியே

ஆங்காரம் அழித்தருள்வாய்

ஒளடதமாய் விளங்கிடுவாய்

ஆருயிர்க் கமுதமானாய்

வெற்றிவேலா

— மனம்

வெற்றிவேலா.

வெற்றிவேலா

— என்றும்

வெற்றிவேலா.

வெற்றிவேலா

— எந்தன்

வெற்றிவேலா.

2

முருகா! முருகா! முருகா

வருவாய் மயில் மீதினிலே

வடிவே லுடனே வருவாய்!

தருவாய் நலமும் தகவும் புகழும்

தவமும் திறமும் தனமும் கனமும். (முருகா)

அடியார் பலர் இங்குளரே

அவரை வீடுவீத் தருள்வாய்

முடியா மறையின் முடிவே

முடிவே கருதும் வடிவேலவனே. (முருகா)

கருதிப் பொருளே வருக!
துணிவே கனலே வருக!
கருதிக் கருதிக் கவலைப்படுவார்
கவலைக் கடலைக் கடியும் வடிவேல். (முருகா)

அமரா வதி வாழ்வுறவே
அருள்வாய் சரணம்! சரணம்!
குமரா பீண்டியாவையுமே சிதறக்
குமுறும் சுடர் வேலவனே சரணம். (முருகா)

அறிவாகிய கோயிலிலே
அருளாகிய தாய் மடிமேல்
பொறி வேலுடனே வளர்வாய்!
அடியார் புது வாழ்வுறவே புவி மீதருள்வாய்.
(முருகா)

குருவே! பரமன் மகனே!
குகையில் வளரும் கனலே!
தருவாய் தொழிலும் பயனும் அமரர்
ஸமராதிபனே! சரணம்! சரணம். (முருகா)

3

கதிர்காமக் கந்தனே வா — முருகப்பெருமானே
கதிர்வடி வேலனே வா — முருகப்பெருமானே
எங்கும் நிறைந்தவனே — முருகப்பெருமானே
ஏகாந்தம் ஆனவனே — முருகப்பெருமானே

(கதிர்)

- சொல்லுக்குச் சொல்லிளிக்கும் — முருகப்பெருமானே
— உன்றன்
- சுந்தர நாம கீதம் — முருகப்பெருமானே
- அல்லும் பகலும் சொல்வேன் — முருகப்பெருமானே
— என்னை
- ஆண்டவன் நீயல்லவோ — முருகப்பெருமானே
(கதிர்)
- வேதவேதாந்த ரூபா — முருகப்பெருமானே
— உன்றன்
- வேலும் மயிலும் துணை — முருகப்பெருமானே
- பாதமலர் கடிமையையா — முருகப்பெருமானே
— என்னை
- பக்தனாய்ப் பாடவைப்பாய் — முருகப்பெருமானே
(கதிர்)
- அகந்தையை மாற்றி நெஞ்சில் — முருகப்பெருமானே
— நீ
- அன்புடன் தங்க வேண்டும் — முருகப்பெருமானே
- அகமலர் தன்னில் என்றும் — முருகப்பெருமானே
— உன்னை
- அஞ்சலித்தேன் அருள் புரிவாய் — முருகப்பெருமானே
(கதிர்)

ஜோதிப் பாடல்

1. ஜோதி ஜோதி ஜோதி ஜோதி ஜோதியே
ஜோக ஜோதியே
ஆதி ஆதி ஆதி ஆதி ஆதியே அருளாதியே.
2. நீதி நிழலில் அன்றும் இன்றும் நின்றிலங்கும்
ஜோதியே
நிமல வடிவில் உலகமுழுதும் நிறைந்த
[எங்கள் ஜோதியே. (ஜோதி)]
3. விண்ணுலகமும், மண்ணுயிர்களும் வேத
விதியும் ஜோதியே
கண்ணுளாடும் மணியும் ஒளியும் கருணை
வடிவும் ஜோதியே. (ஜோதி)
4. அன்பு மயமும் அறிவிலுயர்வும் ஆன்ம
ஞானமும் ஜோதியே
அரிய தபக புரிய நமதுள் எரியும் ஜோதி
ஜோதியே. (ஜோதி)
5. திரு பெருகிய அருளொளிமயத் தீப ஜோதி
ஜோதியே
கிருபை பெருகிக் குருவருள்பெற வருக வருக
ஜோதியே. (ஜோதி)

மங்களம்

ஆதிபரஞ் சோதிசிவ மானவற்கு மங்களம்
அகிலலோக ஈசனுக்கும் ஈஸ்வரிக்கும் மங்களம்
பாதிமதிப் பொடித்தசித்தி விநாயகற்கு மங்களம்
பார்புகழும் பாலசுப்ர மண்யனுக்கு மங்களம்
மாதுமையாள் திருமகட்கும் கலைமகட்கும் மங்களம்
மாநிலத்தி லவதரித்த குருபரற்கு மங்களம்
நீதிநிறை அமைதி அன்பு நிலவ நீணிலத்திலே
நீடுமின்பம் பொங்கு மங்களம் என்றும்
எங்கும் தங்கவே
மங்களம் மங்களம் மங்களம் ஜெய மங்களம்
மங்களம் மங்களம் மங்களம் சுப மங்களம்.

ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.